

זֶקֶן נֵתָן וְכֹל יַעֲבוֹר

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם כ"ד אָיִר (ל"ט לעומר)

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹתֵר"ן הַיּוֹמִי:

וְזֶה (אבות פֶּרֶק ד'): 'הַלּוֹמֵד יֵלֵד לְמָה הוּא דוֹמֵה' כו'. כִּי זֶה הַלּוֹמֵד עִם הַתְּלָמִיד הוּא מִמֶּשׁ כְּכוֹתֵב בְּדִיו עַל הַנֵּיֶר, וּמְצִיר אוֹתֵיזוֹת שְׁכָלוֹ שֵׁם, כֵּן הוּא מְצִיר בְּדַעַת הַתְּלָמִיד, שְׁכָלוֹ וּדְמוּתוֹ מִמֶּשׁ כַּנ"ל, אֲךָ שֵׁישׁ בְּהַלְמוּד בְּחִינּוֹת, הֵינּוּ שֵׁישׁ בְּחִינּוֹת הַלּוֹמֵד יֵלֵד, הֵינּוּ כְּשֶׁהַתְּלָמִיד שׁוֹמֵעַ הַדָּבָר מִפִּי הָרַב מִמֶּשׁ וּבִעַת שְׁחִדֵּשׁ הָרַב זֶה הַדָּבָר, שְׂאֵז הוּא בְּחִינַת יֵלֵד, כִּי הַחֲדוּשִׁים נִתְּהוּיִם עַל יְדֵי מַה שְׁפִמְעָלָה אֶת הַנְּפֹשׁוֹת בְּבְחִינּוֹת עֲבוּר וּמְחִדֵּשׁ אוֹתָם כַּמְבֹאָר לְעִיל (סִימָן יג). וְנִמְצָא שֶׁהוּא בְּחִינּוֹת יֵלֵד כְּאֵלּוֹ נוֹלָד הַיּוֹם, וְאֵז דוֹמֵה לְדִיו כְּתוּבָה עַל נֵיֶר חֲדָשׁ, שֶׁנְּחַקֵּק וְנִצְטִיר שֵׁם הַיֵּטֵב בְּלִי טְשֻטוּשׁ, הֵינּוּ שְׂאֵז יוֹכֵל לְהִצְטִיר וְלַחְקֵק בְּדַעַתוֹ הַיֵּטֵב וְיוֹכֵל לְזַכְרוֹ.

אֲבָל הַלּוֹמֵד זָקֵן שְׂאֵינּוּ שׁוֹמֵעַ מִפִּי הַחֶכֶם בְּעֶצְמוֹ, אִזּוֹ אֲפִלּוּ מִפִּיו לְאַחַר כֶּךָ שְׁלֵא בְשַׁעַת הַחֲדוּשׁ, וְאִזּוֹ לֹא נִתְּחִדֵּשׁ נִשְׁמָתוֹ בְּבְחִינַת עֲבוּר כַּנ"ל, וְאִזּוֹ הוּא בְּחִינּוֹת זָקֵן כְּמוֹ שֶׁהָיָה מִקֵּדָם, וְאִזּוֹ דוֹמֵה לְדִיו כְּתוּבָה עַל נֵיֶר מְחוּק, שֶׁהַכְּתָב מְטֻשְׁטֵשׁ שֵׁם. כֵּן הַחֲדוּשׁ שֶׁמְחִדֵּשׁ הַחֶכֶם אֵף שֶׁנְּכַתֵּב וְנִחְקֵק בְּדַעַתוֹ, עִם כָּל זֶה לֹא נִצְטִיר הַיֵּטֵב שֵׁם וְיוֹכֵל לְשַׁכְחוֹ, וְזֶה בְּחִינּוֹת (בְּרִכּוֹת נח): 'דִּיּוֹ לְעֶבֶד לְהֵיזוֹת כְּרַבּוֹ, 'לְעֶבֶד' דִּיקָא, עֶבֶד, הוּא מִי שֶׁזוֹכֵר מַה שֶׁמְקַבֵּל מִרַבּוֹ עַל-יְדֵי שְׁחִזוֹר מֵאָה וְאַחַת פְּעָמִים כַּנ"ל, כְּמוֹ שֶׁדָּרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָה (חֲגִיגָה ט:): 'עוֹבֵד אֱלֹקִים זֶה הַחֹזֵר פֶּרֶקוֹ מֵאָה וְאַחַת פְּעָמִים, וְעַל-יְדֵי הַזְכָּרוֹן זוֹכֵה לְהֵיזוֹת כְּרַבּוֹ, כִּי נִזְדַּמְּן לוֹ דְמוּת דִּיוֹקְנּוֹ שֶׁל רַבּוֹ, וְכֵאלּוֹ רַבּוֹ אֲמָרוּ אֵז כַּנ"ל, כִּי נִחְקֵק

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תקסד - צמח מורה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחת ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְנִצְטִיר הַיָּטִב בְּדַעְתּוֹ פָּנִים וּדְמוּת רַבּוֹ כְּדִיו כְּתוּבָה עַל הַנִּיר
כַּ"ל, וְזֶה בְּחִינּוֹת דִּיו לְעֶבֶד כּו'. בְּחִינַת דִּיו כְּתוּבָה כַּ"ל, (וְכֵן

מוֹבָא בְּזִהַר הַקָּדוֹשׁ תְּרוּמָה קנ"ט ע"ן שָׁם):

כִּי מֵה שֶׁנִּצְטִיר דְמוּתוֹ אֵצֶל הַתְּלִמִּיד הוּא בְּחִינּוֹת דִּיו. כִּי לֹא
נִצְטִיר אֱלֹא דְמוּת דְיוֹקְנוֹ, כִּי זֶה כָּלֵל שְׁכָל הַהִתְלַבְּשׁוֹת
שְׁמַתְלַבֵּשׁ דְרָגָא בְּדְרָגָא אֵינוֹ מִתְלַבֵּשׁ אֱלֹא מִדְרָגָה אַחֲרוֹנָה
שֶׁבְּדְרָגָא הָעֲלִיּוֹנָה, הֵינּוּ בְּחִינַת רַגְלִין שֶׁל הָעֲלִיּוֹנָה, וְהוּא
מִדְרָגָה הָרְאשׁוֹנָה אֵצֶל דְרָגָא הַתַּחְתּוֹנָה, וְכֵמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ,
זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה: 'מֵה שֶׁעָשְׂתָה חֲכָמָה עֲטָרָה לְרֵאשָׁה עָשְׂתָה
עֲנָוָה עֲקָב לְסִלוֹתָא', וְעַל כֵּן לֹא נִצְטִיר אֱלֹא הַדְמוּת, וְהוּא כְּמוֹ
דִּיו, שֶׁאֵף שֶׁנִּצְטִיר בּוֹ הַצּוּרָה מִפְּשׁ וְהַדְמוּת כַּ"ל. עִם כָּל זֶה אֵינוֹ
רַק צִיּוֹר וּדְמוּת וְאֵינוֹ מִפְּשׁ הַדָּבָר בְּעֲצֻמוֹ, כֵּן הַדְבּוֹר אֵף שֶׁבּוֹ
נִצְטִיר הַדְמוּת, עִם כָּל זֶה אֵינוֹ אֱלֹא צִיּוֹר וּדְמוּת, הֵינּוּ מִדְרָגָה
הַתַּחְתּוֹנָה שְׁלוֹ, הֵינּוּ דְבוּר. וְהֵבֵן:

וְזֶה בְּחִינַת (ירוּשְׁלָמִי שְׁקָלִים פָּרָק ו'): 'אֵשׁ שְׁחוֹרָה עַל גְּבִי אֵשׁ לְבָנָה',
בְּחִינַת מַחִין, בְּחִינַת "וְנוֹזְלִים מִן לְבָנוֹן" - 'מִן לְבוֹנָא
דְּמַחָא', (זִהַר פִּינְחָם רל"ה:). וְזֶה בְּחִינַת (שִׁיר הַשִּׁירִים א'): "שְׁחוֹרָה אֲנִי
וְנֹאזָה", כִּי מֵה שֶׁהוּא שָׁחַר וְשָׁפַל אֵצֶל הָעֲלִיּוֹן, הֵינּוּ מִדְרָגָה
הַתַּחְתּוֹנָה שְׁלוֹ, הוּא נֹאזָה וְעֲלִיּוֹן אֵצֶל הַתַּחְתּוֹן:

וְתוֹרָה קְצָרָה

דַּע שֶׁהַמְּחַשְׁבָה יֵשׁ לָהּ תִקְוָה גְּדוֹלָה, וְאִם יַחֲזֹק וַיִּגְבֹּר מִחֲשַׁבְתּוֹ עַל
אִיזָה דָבָר שֶׁבְּעוֹלָם, יוּכַל לַפְעֵל שִׁיחֶיהָ כָּד, וְאַפְלוּ אִם יַחֲזֹק
מִחֲשַׁבְתּוֹ מְאֹד שִׁיחֶיהָ לוֹ מְמוֹן, בּוֹדֵאֵי יִהְיֶה לוֹ, וְכֵן בְּכָל דָּבָר. רַק
שֶׁהַמְּחַשְׁבָה תִהְיֶה בְּבִטּוֹל כָּל הַתְּרַגְּשׁוֹת. וְהַמְּחַשְׁבָה תִקְיָפָה כָּל

כָּךְ, עַד שְׁאַפְשֹׁר לְמִסֵּר נַפְשׁוֹ בְּמַחְשָׁבָתוֹ מִמָּשׁ, דְּהֵינּוּ שִׁירְגֵיִשׁ
 צִעֲרֵי הַמִּיתָה מִמָּשׁ, עַל יְדֵי שְׂיָקֻבֵּל עַל עֲצָמוֹ בְּדַעְתּוֹ שֶׁהוּא מְרַצֶּה
 לְמִסֵּר נַפְשׁוֹ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בְּאִיזָה מִיתָה שְׂתִהְיֶה. וְאַפְשֹׁר לְחִזֵּק
 וּלְגַבֵּר הַמַּחְשָׁבָה כָּל־כָּךְ, עַד שֶׁבְשָׁעָה שְׂמֻקְבֵּל בְּמַחְשָׁבָתוֹ שֶׁהוּא
 מְרַצֶּה לְמִסֵּר נַפְשׁוֹ לָמוֹת עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, אֲזִי יִרְגֵּיִשׁ צִעֲרֵי הַמִּיתָה
 מִמָּשׁ.

וְזֶה שֶׁאָמַר רַבִּי עֲקִיבָא (בְּרֵכוֹת ס"א): 'כָּל יָמֵי הָיִיתִי מְצַטְעֵר עַל
 פְּסוּקַת זֶה מָתִי יָבוֹא לְיָדֵי וְאַקְיָמְנֹו עַכְשָׁו וְכוּ'. הֵינּוּ שְׂבִשְׁעַת
 קְרִיאַת־שְׁמַע שֶׁהָיָה רַבִּי עֲקִיבָא מְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ אַרְבַּע מִיתוֹת
 בֵּית־דִּין, הָיָה מְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ מְסִירַת נַפְשׁוֹ בְּמַחְשָׁבָה חֲזָקָה
 וְתִקְיָפָה כְּזוֹ, עַד שֶׁהָיָה מְצַטְעֵר וּמְרַגֵּיִשׁ מִמָּשׁ יְסוּרֵי הַמִּיתָה מִמָּשׁ,
 כְּאֵלוֹ סוּקְלִין וְשׁוֹרְפִין אֹתוֹ מִמָּשׁ בְּלִי שׁוּם הַפְּרִשׁ. וְזֶה 'כָּל יָמֵי
 הָיִיתִי מְצַטְעֵר מָתִי יָבוֹא וְכוּ' הֵינּוּ שְׂמֻמָּה שֶׁשְׁעָרְתִּי וְקִבַּלְתִּי
 בְּדַעְתִּי 'מָתִי יָבוֹא לְיָדֵי וְאַקְיָמְנֹו' לְמִסֵּר נַפְשִׁי עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, מִזֶּה
 לְבַד הָיִיתִי מְצַטְעֵר וּמְרַגֵּיִשׁ וְסוּבֵל יְסוּרֵי הַמִּיתָה מִמָּשׁ כַּנֶּ"ל,
 עַכְשָׁו שָׁבָא לְיָדֵי בְּפִעַל וְלֹא אֶקְיָמְנֹו, הֲלֹא תָמִיד הָיִיתִי סוּבֵל זֶה
 הַצִּעֵר מִמָּשׁ מִהַקְבָּלָה בְּמַחְשָׁבָה לְבַד.

וְכִשְׂמַחְזִיק הַמַּחְשָׁבָה בְּמְסִירַת נַפְשׁוֹ כָּל־כָּךְ כַּנֶּ"ל, יוֹכֵל לָמוֹת
 מִמָּשׁ מִזֶּה הַצִּעֵר כְּאֵלוֹ הָיָה מִתְּמוֹז הַמִּיתָה
 בְּפִעַל כִּי אֵין הַפְּרִשׁ בֵּין הַמִּיתָה בְּפִעַל לְהַצִּעֵר שֶׁמְרַגֵּיִשׁ מִהַמִּיתָה
 בְּמַחְשָׁבָה כַּנֶּ"ל. עַל כֵּן צָרִיךְ לְמַנַּע וּלְהַרְחִיק עֲצָמוֹ לְבָלִי לְשִׂאֵר
 שָׁם בְּעַת שְׂמֻרְגֵיִשׁ שֶׁקְרוּב שְׂתִיצָא נַפְשׁוֹ, שֶׁלֹּא יָמוֹת בְּלֹא עֵתוֹ חָס
 וְשָׁלוֹם:

הַתּוֹרָה קְצוֹר

מי שְׂרוּצָה כְּבוֹד הוּא שׁוֹטָה, כִּי לְמַשָּׁל שֵׁר גָּדוֹל שָׁלַח פְּקִיד לְעִיר אֶחָד מֵהָעִירוֹת שָׁלוֹ לְמָקוֹם רְחוֹק, וְהַפְּקִיד הֵנִ"ל לָקַח לְעֶצְמוֹ שֵׁם כָּל הַכְּבוֹד, כִּי הָעִרְלִים לֹא יָדְעוּ שֶׁהוּא עֶבֶד הַשֵּׁר, וְסָבְרוּ שֶׁהוּא בְּעֶצְמוֹ הַשֵּׁר וּכְשֶׁהָיוּ צָרִיכִים אֱלֹו הָיוּ נוֹפְלִים לְפָנָיו רַגְלָיו, וְנוֹתְנִים לוֹ כָּל הַכְּבוֹד. וְהָיוּ קוֹרְאִים אוֹתוֹ עִם כָּל הַכְּנוּיִים שֶׁל כְּבוֹד הַשִּׁיכִים לְהַשֵּׁר, פַּעַם אֶחָד בָּא הַשֵּׁר בְּעֶצְמוֹ לְשֵׁם וּבָא הַפְּקִיד לְפָנָיו, וְשָׂאל לוֹ עַל עֶסְקֵי הַמְּדִינָה, וּמֵדוּעַ אֵלֹו הָעִרְלִים אֵינָם עוֹבְדִים עֲבוֹדָתָם. וְקָרָא לְשׁוֹטֵר אֶחָד, וְשָׂאל אוֹתוֹ הַשֵּׁר עַל עֶסְקַ הָעִיר, וְהָעִרְלִים הַשׁוֹטֵר לֹא הִכִּיר אֶת הַשֵּׁר רַק אֶת הַפְּקִיד. וְתַכְּף נָפֵל לְרַגְלֵי הַפְּקִיד, וְחָלַק לוֹ כָּל הַכְּבוֹד הַשִּׁיךְ לְהַשֵּׁר, וְהֵשִׁיב לוֹ עַל עֶסְקַ שְׂאֵלָתוֹ. אֲזַי נִתְּהַפְּכוּ פָּנָיו הַפְּקִיד כְּשׁוֹלֵי קִדְרָה, וְנִתְּבִישׁ מְאֹד, כִּי אֵין בְּזִיוֹן גָּדוֹל מִזֶּה, שֶׁבְּעֵינָיו הַשֵּׁר נוֹתְנִים לוֹ כְּבוֹד הַזֶּה.

כְּמוֹ כֵּן עֵקֶר הַכְּבוֹד הוּא רַק מֵהַדְּבֹר, כִּי אֵיבָר מֵהָאָדָם כְּגוֹן יָד אֵינָה יְכוּלָה לְחַלֵּק לוֹ כְּבוֹד, כִּי גַם אֵינֹו נִכְרַ בְּהִיד בְּעֶצְמָה תְּבִנִית הָאָדָם, וְכֵן אֲפִלּוֹ פָּנָיו הָאָדָם אֵינֹו מֵיֶחֶד לְהָאָדָם בְּעֶצְמוֹ, כִּי נִמְצָא גַם חֵיהַ שֵׁישׁ לָהּ פָּנָיו אָדָם כְּגוֹן קוֹף, וְאֵין זֶה גִּדְרַ הָאָדָם, וְעַל כֵּן אֵינֹו מְקַבֵּל כְּבוֹד כִּי אִם מֵהַדְּבֹר שֶׁבְּזֶה מְבַדֵּל הָאָדָם מֵחֵי, וְעַל כֵּן מֵאַחַר שֶׁעֵקֶר הַכְּבוֹד הוּא בְּהַדְּבֹר. וְהַדְּבֹר הוּא הַיְכָל הַמְּלָךְ, כִּי "הַיְכָל" גִּימְטְרִיָּא "אֲדָנִי", בְּחִינַת הַדְּבֹר, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (תְּהִלִּים נ"א): "אֲדָנִי שִׁפְתַי תִּפְתָּח" (עֵין תְּקוּן י"ח): אִם כֵּן רוּצָה לְקַבֵּל כְּבוֹד בְּהַיְכָל הַמְּלָךְ, וְאֵין בְּזִיוֹן גָּדוֹל מִזֶּה, כִּיְדוּעַ בְּחוּשׁ, שֶׁבְּוֹדָיו יִתְּבִישׁ הָעֶבֶד מְאֹד כְּשִׁיחֲלָקוֹ לוֹ כְּבוֹד גָּדוֹל לְפָנָיו הַמְּלָךְ, כִּי בְּ"ל בַּמַּשָּׁל הֵנִ"ל:

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"מ:

תורה קצג

א המַחֲשֶׁבֶה יש לָהּ תַקְוָה גְדוֹלָה וְאִם יִחְזַק וַיִּגְבֵּר מִחֲשֶׁבֶתוֹ עַל אֵיזָה דָבָר שֶׁבְעוֹלָם יוּכַל לַפְעֵל שִׁיְהִיָּה כָּךְ, רַק שֶׁהַמַּחֲשֶׁבֶה תִּהְיֶה בְּבִטּוֹל כָּל הַהֲרַגְשׁוֹת וְהַמַּחֲשֶׁבֶה תִּקְיָפָה כָּל־כָּךְ עַד שֶׁאֲפָשָׁר לְמִסַּר נַפְשׁוֹ בְּמַחֲשַׁבְתּוֹ מִמָּשׁ, הֵינּוּ שִׁיקְבֵּל בְּמַחֲשַׁבְתּוֹ שֶׁהוּא מְרַצָּה לְמִסַּר נַפְשׁוֹ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בְּאֵיזָה מִיתָה שֶׁתִּהְיֶה עַד שִׁירְגִישׁ צֶעַר הַמִּיתָה מִמָּשׁ. אֲךָ יְכוּלִין עַל־יְדֵי־זָה לָמוּת מִמָּשׁ, עַל כֵּן בְּעֵת שִׁירְגִישׁ שְׁקָרוֹב שֶׁתֵּצֵא נַפְשׁוֹ צָרִיד לְמַנַּע וּלְהִרְחִיק עֲצָמוֹ לְבְלִי לְשָׂאֵר שָׁם, שֶׁלֹּא יָמוּת בְּלֹא עֵתוֹ חֵם וְשָׁלוֹם:

תורה קצד

א מי שְׁרוּצָה כְּבוֹד הוּא שׁוֹטָה, עֵינַי פָּנִים:

סדר ימיו מוהר"ן הי"מ:

כח וְהֵנָּה תִּתְּנֶנּוּ כְּשִׁזְכִּיתִי לְשִׁמְעַת בְּשׁוֹרָה טוֹבָה הַזֹּאת שֶׁבָּא רַבֵּנוּ זְכוֹרָנוּ לְבָרְכָה לְבֵיתוֹ מִלְּמַבְרָג זְרוֹתֵי עֲצָמֵי וְנִסְעֵתֵי מִיָּד לְפָה בְּרִסְלָב וּבָאתִי לְכָאן עַל שַׁבַּת קֹדֶשׁ וְזָכִיתִי לְקַבֵּל פָּנָיו הַקְּדוֹשִׁים וְהָיָה חָלוּשׁ מְאֹד מְאֹד אֲךָ אֵף עַל פִּי כֵן הָיָה לָנוּ לְנַחֲמָה וּלְמַשִּׁיבַת נֶפֶשׁ מֵהַשָּׁעַל כָּל פָּנִים בָּא בְּחַיִּים לְכָאן וַיִּשְׁבְּתֵי פֹה אֲצִלוּ עַד אַחֲרַי שַׁבַּת הַשְּׁנִי וּמִכָּאן נִסְעֵתֵי לְנַעֲמִירוֹב וְהֵנָּה הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ מְסַבֵּב סְבוֹת וּמְכִינַי מְצַעְדֵי גָבֵר וְעַתָּה הַגִּיעַ הָעֵת בְּרַחֲמֵינוּ הַנְּפִלְאִים לְהוֹצִיאֵנִי מִהַגְלוֹת מְקַהֲלַת קֹדֶשׁ מְאֵהֲלוֹב וּלְהַחְזִירֵנִי לְבֵיתִי לְקַהֲלַת קֹדֶשׁ נַעֲמִירוֹב, לְהִיּוֹת סָמוּךְ לְרַבֵּנוּ זְכוֹרָנוּ לְבָרְכָה וְתִתְּנֶנּוּ הַכִּנְתִּי לִי דִירָה בְּנַעֲמִירוֹב וְחֲזַרְתִּי לְמְאֵהֲלוֹב, וְעַתָּה נִתְּרַצָּתָה

חֶזֶק נֶתַן וְלֹא יַעֲבוֹר

ג' תקס"ח - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכות שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חזק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

חַמּוֹתַי וְזוּגְתַי, תַּחֲיֶיהָ, בְּרָצוֹן חֶזֶק לַחֲזוֹר לְנַעֲמִירוֹב מִחַמַּת כַּמָּה
טַעֲמִים מִחַמַּת שְׁנַפְטֵר חוֹתְנֵי זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה וְגַם מִחַמַּת שֶׁהִיא
הִיְתָה חוֹלָה כַּמָּה פְּעָמִים בְּמֵאֵה־לּוֹב עַל כֵּן נִזְדַּרְזָה מְאֹד יוֹתֵר
מִמֶּנִּי לַחֲזוֹר לְנַעֲמִירוֹב וַיִּצְאֵתִי מִמֵּאֵה־לֵּיב אַחַר תְּשׁוּעָה בְּאֵב
וּבְאֵתִי לְבֵיתִי לְקַהֲלַת קֹדֶשׁ נַעֲמִירוֹב לְשִׁלּוּם בְּרוּךְ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
אֲשֶׁר עֲזָרְנִי עַד הַנְּחָה לַחֲזוֹר לְמִקּוּמִי בְּשִׁלּוּם לְהִיּוֹת סָמוּךְ לְרַבְּנוּ
זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה וְעַל יְדֵי זֶה שָׁמַעְתִּי הַרְבֵּה תוֹרוֹת וְשִׁיחוֹת
וּמַעֲשִׂיּוֹת בְּעֶצְמִי מִפִּי הַקָּדוֹשׁ וּכְתַבְתִּים עַל הַסֵּפֶר, תַּהֲלָה לְאֵל:
כֵּט וְהִנֵּה עָתָה שֶׁחֲזַרְתִּי לְנַעֲמִירוֹב זְכִיתִי שֶׁהִיְתִי כַּמָּה פְּעָמִים
אֲצֵל רַבְּנוּ זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה קֹדֶם רֵאשׁ הַשָּׁנָה וּבְעֶצֶם חֲלִישוֹתָיו אֶף
עַל פִּי כֵן גָּלָה לְפָנֵינוּ תוֹרוֹת נִפְלְאוֹת הַמְּחִיין נִפְשׁוֹת הַרְבֵּה עַד
אֵין סוּף וְאֵין תַּכְלִית:

סָמוּךְ לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה נִגְמַר בְּאוֹסְטֵרְהָא הַדְּפִסַּת סֵפֶרוֹ הַקָּדוֹשׁ לְקוּיֵי
מוֹהַר"ן וְהִבִּיא הָאִישׁ הַנִּי"ל כְּלָם לְפָה רָאוּ עֵינֵינוּ וְשָׁמְחוּ לְבַבְנוּ
וְהִאִירוּ פָּנֵי תִבֵּל וְנִתְחַלְקוּ בֵּינֵנוּ בֵּין אֲנָשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ וּבְכָל הָעוֹלָם:
אַחַר שָׁבָא מִלְּמַבְרֵג נָסַע עַל פִּי רַב לְטִיֵּל מִחַמַּת עֶצֶם חֲלִישוֹתָיו
וּבְנִסְיֵעוֹת אֵלוֹ לְטִיֵּיל שָׁמַעְנוּ כַּמָּה וְכַמָּה תוֹרוֹת נִפְלְאוֹת וְנוֹרְאוֹת
וּפְעָם אַחַת נָסַעְתִּי עִמּוֹ וְדִבֵּר עִמִּי מֵעַנִּין הַסֵּפֶר שְׁלוֹ שְׁנַדְפָּם
בְּסָמוּךְ וְשִׁבַּח אוֹתוֹ מְאֹד וְאָמַר מֵאַחַר שֶׁכָּבַר נִדְפָּם צָרִיכִין לְלַמֵּד
אוֹתוֹ מְאֹד עַד שֶׁיְהִיָּה שָׁגוֹר בְּעַל פֶּה וְכוּ' כַּמְבָאָר בְּמִקּוּם אַחַר (חֵי
מוֹהַר"ן ש"מ"ו) וְאַחַר כֵּךְ עָנָה וְאָמַר צָרִיכִין לְחַבֵּר עוֹד סֵפֶר אֶחָד
שֶׁיְהִיָּה נָאָה וְיִפָּה עוֹד יוֹתֵר מִהַרְאֵשׁוֹן וְאַחַר כֵּךְ בְּהִיּוֹתִי עִמּוֹ
בַּשָּׂדֶה וּכְבָר בְּקֶשׁ לְעֵלוֹת עַל הָעֵגְלָה לִישֵׁב עָלֶיהָ לַחֲזוֹר לְבֵיתוֹ,
נִתְגַלְּגַל מִתּוֹךְ שִׁיחָתוֹ הַקָּדוֹשָׁה שֶׁגָּלָה לְפָנֵי הַתּוֹרָה הַנוֹרְאָה עַל
פְּסוּק וְאִיָּה הַשָּׁה לְעוֹלָה (לְקוּיֵי תַנְיָנָא י"ב), וְהִיא עִמְקָה מְאֹד מְאֹד

ומחיה נפשות מעמקי שאול תחתיות מאד מאד לחיותם לחיי
 עולם וכו', כמבאר למעין שם בספרו הקדוש ובדברינו מה שזכרנו
 השם יתברך לחדש ולבאר בדברי התורה הזאת עין שם:

סדר לקויי עצות היופני:

ח המניעה הגדולה שבכל המניעות הוא מניעת המח, דהינו
 בשלבו חלק ואינו משים לבו ומחו להבין עד היכן הדבר מגיע.
 כגון כשרוצה לנסע לצדיקי אמת ויש לו מניעות רבות אם מחו
 ולבו חזקים בהאמת, שכל חיותו והשארתו לנצח תלוי בזה לו
 ולדורותיו וכו', בודאי לא ימנעו שום מונע, ואין כל המניעות
 נחשבים לכולם כנגד זה, רק עקר המניעה הוא מניעת המח, מה
 שאין מחו חזק כל כך. וכן אפלו כשזוכה לבוא להצדיק האמת,
 ועבר על כל המניעות שהיה לו מלבוא אליו כשקשה לו איזה
 קשיא עליו ולבו חלק ממנו, זאת המניעה היא גדולה מהכל. וכן
 בתפלה, שבתחלה יש לו כמה מניעות על התפלה, ואחר כך
 כשעובר עליהם ובא להתפלל בשלבו עקם ונופלים לו קשיות על
 השם יתברך חם ושלום, זאת המניעה היא גדולה מכלם. והתקון
 לזה כשקשה לו קשיא על השם יתברך או על צדיקי אמת, לצעק
 אל השם בקול חזק ממעמקי הלב (שם).

ט העקר הוא לב חזק ואמין, ואז אין לו שום מניעה, בפרט
 המניעות בגשמיות, כגון מחמת ממון, או שמונע אותו אשתו
 ובניו וחותנו או אביו ואמו, מכל שכן שאר אנשים כשמונעים
 אותו על ידי דבריהם ובליצנות שלהם מלהתקרב אל האמת הכל
 בטל ומבטל למי שמחזק ומאמין את לבו בהשם יתברך (שם).

י גם כשיש להאדם לב, אין שום מקום שימנעו מעבודתו
 יתברך, ואין לו שום התנצלות לומר שבמקום פלוני אי אפשר לו

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג' תקע - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לְעַסֵּק בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, כִּי כְּשֵׁישׁ לֹו לֵב, כָּל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁל כָּל הָעוֹלָם
הֵם שְׁלוֹ (שם סי' נו).

יֵא בְּנֵי-אָדָם יֵשׁ לָהֶם כַּח לְמַנְעַ וּלְהַסִּית אֶת הָאָדָם, לְרַחֲקוֹ מֵעִבּוּדַת
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וּמְצַדִּיקֵי אֱמֶת, יוֹתֵר מִן הַיֵּצֵר הָרָע. עַל-כֵּן מִי
שָׂרוּצָה בְּאֱמֶת לְהִתְקַרֵּב אֶל הָאֱמֶת, צָרִיךְ שִׁיְהִיָּה לוֹ הַתְּחַזְּקוֹת
גְּדוֹל כְּנֶגֶד הַלִּיצָנִים וְהַמְּסִיתִים וְהַמוֹנְעִים וְאֵל יִתְבַּיֵּשׁ מִפְּנֵי
הַמְּלַעֲיָגִים כָּלֵל (שיחות-הר"ן סימן פ; ועיין עזות).

סֵדֶר סְפֹרֵי מַעֲשֵׂי־טוֹת הַיּוֹמִיּוֹת:

וְכֵן פַּעַם אֶחָד בָּא שָׂר גְּדוֹל וְהִבִּיא אֶבֶן טוֹב יָקָר, שָׁבָא מִמְּרַחֲקִים,
וְהִבִּיא לוֹ עוֹד אֶבֶן טוֹב עִם צִיּוֹר, וְצוּחָה לוֹ, שִׁיִּצִּיר כְּצִיּוֹר הַזֵּה עַל
הָאֶבֶן טוֹב שֶׁהִבִּיא וְצִיר מִמֶּשׁ כְּאוֹתוֹ הַצִּיּוֹר, רַק שֶׁשָּׂגָה בְּדַבָּר
אֶחָד, שֶׁלֹּא הָיָה שׁוֹם אָדָם מִבֵּין עַל זֶה, רַק הוּא לְבִדּוֹ וּבָא הַשָּׂר
וְקִבַּל הָאֶבֶן טוֹב, וַיֵּשֶׁר בְּעֵינָיו וְהָיָה לוֹ לְהַחֲכֵם הַזֵּה יִסּוּרִים גְּדוֹלִים
מִן הַשְּׂגִיאוֹת: הֵלֵא עַד הֵיכָן מִגִּיעַ חֲכָמָתִי, וְעַתָּה יִזְדַּמֵּן לִי שְׂגִיאוֹת!
וְגַם בְּעֵינָיו הִדְאֻקְטִירֵי הָיָה לוֹ יִסּוּרִים: כְּשֶׁהָיָה בָּא לְחוֹלָה, וְהָיָה
נֹתֵן לוֹ רְפוּאוֹת, שֶׁהָיָה יוֹדֵעַ בְּבִרוֹר, שֶׁאֵם יֵלֵךְ לוֹ לְהַחֲלִיחַ לְחַיִּים,
בְּיָדָיו מְחִיב בְּבִרוֹר לְהַתְרַפְּאוֹת מְזוּהָ, כִּי הִיא רְפוּאוֹת נִפְלְאוֹת
מְאֹד, וְאַחֲרֵי-כֵן מֵת הַחוֹלָה, וְהָיוּ אוֹמְרִים הָעוֹלָם, שְׂמֵת עַל-יְדוֹ
וְהָיָה לוֹ יִסּוּרִים גְּדוֹלִים מְזוּהָ וְכֵן לְפַעְמִים נָתַן רְפוּאוֹת לְחוֹלָה-
וְנִתְרַפְּאָה, וְהָיוּ אוֹמְרִים הָעוֹלָם: מִקְרָה הוּא וְהָיָה מָלֵא יִסּוּרִים
תָּמִיד וְכֵן הָיָה צָרִיךְ לְמַלְבוּשׁ וְקָרָא תְּחִיטָּה וַיִּגַּע עִמּוֹ, עַד שֶׁלְּמַדּוֹ
לַעֲשׂוֹת הַמְּלָבוּשׁ כְּרָצוֹנוֹ, כְּמוֹ שֶׁהָיָה יוֹדֵעַ וְכֵן תְּחִיטָּה וְעָשָׂה
הַמְּלָבוּשׁ כְּרָצוֹנוֹ, רַק כְּנֶפֶס אֶחָד (שְׁקוֹרִין לְעִפִּיל) שָׂגָה בּוֹ, וְלֹא כִּוְנוֹ
יָפָה וְהָיָה מְצַטְטֵר מְאֹד, כִּי הָיָה יוֹדֵעַ בְּעִצְמוֹ אֵף שֶׁבְּכָאֵן הוּא יָפָה,
כִּי אֵינָם מְבִינִים עַל זֶה, אֲבָל אִם הָיִיתִי בְּשִׁפְאֲנִיָּא עִם הַלְעִפִּיל

הַזֶּה, הָיִיתִי לְשִׁחּוּק וְהָיִיתִי נְדָמָה כְּמוֹ (יְתִיר) [אדם שעושים ממנו ליצנות] וְכֵן הָיָה מְלֵא יְסוּרִים תָּמִיד.

סדר שִׁלְחוּ עֲרוּבָה הַיּוֹמִי:

(ג) זה שאמרנו שיש לו לערב ב' עירובין בשתי רוחות לשני הימים הוא שיהיה אפשר לו להגיע לכל אחד משני העירובים ביום הראשון אבל אם א"א להגיע לעירוב של יום השני ביום הראשון אין עירוב השני עירוב שהעירוב מצותו שיהיה בסעודה הראויה מבעוד יום וזה הואיל ואינו יכול להגיע לזה העירוב ביום הראשון הרי זה אינה ראויה מבעוד יום כיצד הרי שהניח עירובו ברחוק אלפים אמה מביתו לרוח מזרח וסמך עליו ליום ראשון והניח עירוב שני ברחוק אמה אחת או מאה או אלף ברוח מערב וסמך אליו שהרי לא נשאר לו ברוח מערב כלום אבל אם הניח עירובו ברחוק אלף ות"ק מביתו ברוח מזרח וסמך עליו ליום ראשון והניח עירוב שני רחוק מביתו לרוח מערב בתוך ת"ק אמה וסמך עליו ליום השני הרי זה עירוב שהרי אפשר שיגיע לו ביום הראשון: (ד) יום הכיפורים הרי הוא כשבת בין לענין עירובי חצירות בין לענין עירובי תחומין: (ה) יו"ט נוהג בו עירובי תחומין אבל לא עירובי חצרות:

סימן תיז (א) ראש חודש מותר בעשיית מלאכה והנשים שנוהגות שלא לעשות בו מלאכה הוא מנהג טוב: הגה ואם המנהג לעשות מקצת מלאכות ולא לעשות קצתן אזלינן בתר המנהג (ב"י):

סימן תיח (א) ראש חודש אסור בתענית: (ב) אין גוזרין תענית על הצבור בראשי חדשים חנוכה ופורים ואם התחילו שגזרו להתענות כך וכך ימים והתחילו בהם קודם

ראש חודש אפילו יום אחד אין מפסיקין ומתעניין ומשלימין: (ג)
 יחיד שקבל עליו תענית כך וכך ימים ופגע בו ראש חדש או שקבל עליו להתענות בראש חודש אם קבלו בלשון קבלת תענית בעלמא אינו צריך התרה ואם קבלו עליו בלשון הרי עלי שהוא לשון נדר צריך התרת חכם. (ועיין בי"ד סימן רט"ו ס"ג): (ד) אם נשבע להתענות כך וכך ימים ואירע בהם ראש חדש השבועה חלה עליו מטעם איסור כולל ואם נשבע בפירוש להתענות בראש חדש נ"ל שחלה עליו שבועה כיון שאינו אלא מדרבנן אלא שמדברי הרמב"ם נראה לכאורה שהוא מדאורייתא (ועיין לעיל סימן תק"ע): (ה) המתענה בר"ח או בחנוכה ופורים תענית חלום צריך למיתב תענית לתעניתיה:

סימן תיט (א) מצוה להרבות בסעודת ראש חודש:

סימן תכ (א) על המת נשים מענות שכולן אומרות כאחד ומטפחות דהיינו להכות כף אל כף אבל לא מקוננות שתהא האחת אומרת והאחרות עונות אחריה ואחר שנקבר המת לא מענות ולא מטפחות: (ב) אומרים צדוק הדין וקדיש: הגה ואין נוהגין כן ועיין בי"ד סימן ת"א סעיף ו' בהגה וכן בכל הימים שאין אומרים בהם תחנון (מנהגים) וכן בע"ש אחר חצות. י"א שאם קוברין מת בלילה שאין אומרים קדיש ולא צדוק הדין (כל בו) :

סימן תכא (א) נוהגין באשכנז שאומרים פרשת ובראשי חדשיכם שחרית אחר פרשת התמיד ובספרד אין נוהגין לאומרה לפי שעתידין לקרות אותה בס"ת:

סימן תכב (א) ערבית שחרית ומנחה מתפללים י"ח ברכות ואומר יעלה ויבא ברצה ואם לא אמרו בערבית אין מחזירין אותו (ובאיזה מקום שנזכר שאינו חוזר עיין לעיל סימן רצ"ד סעיף ד')

(וה') בין שר"ח יום אחד בין שהם שני ימים מפני שאין מקדשין את החדש בלילה אבל אם לא אמרו שחרית ומנחה מחזירין אותו ואם נזכר קודם שהתחיל מודים אומר במקום שנזכר ואם לא נזכר עד אחר שהתחיל מודים אם נזכר קודם שהשלים תפלתו חוזר לרצה ואם לא נזכר עד שהשלים תפלתו חוזר לראש ואם הוא רגיל לומר תחנונים אחר תפלתו ונזכר אחר שהשלים תפלתו קודם שיעקור רגליו חוזר לרצה: הגה ואם הוא ספק אם הזכיר או לאו אין צריך לחזור (כל בו הלכות תפלה) וש"צ ששכח מלהזכיר בשחרית עיין לעיל סימן קכ"ו:

סדר לקוטי תפלות הימים:

תפלה קלט תתשלח: ומיוסד ע"פ תורה רכ"ח {סומך ה' לבל הנופלים וזקף לבל הכפופים", חום ויחמל ורחם עלינו ועל כל נפשות עמך בית ישראל המנחים במקום שמנחים וגלה להם ולנו את הצדיקי אמת שבדור הזה שיש להם כח לתקן נפשות ישראל, ולהשיבם אליך ולתורתך באמת וזכנו כלנו בית ישראל להתקרב אליהם באמת כי אתה יודע גדל עצם המחלקת שבדורות האלו על הצדיקי אמת ועל ספריהם הקדושים ועל כל הנלוים עליהם, והנקראים על שמם הקדוש אתה יודע כל מה שעבר בענין זה, ומה שעובר עתה עדין בענין זה, כי נעשה קטגוריא גדולה בין התלמידי חכמים ואנשיהם ועדין המחלקת במקומה עומדת, ומתעוררת ומתגברת בכל פעם יותר ובודאי כוננתך לטובה כדי שיתקרבו הנפשות אל הצדיקי אמת מתוך יסורים ומניעות גדולות כי אין ראוי לקרבם מתוך גדלה רק מתוך מחלקת ויסורים ומניעות רבות, כאלו אשר הודעתנו על ידי חכמיך הקדושים שבשביל זה אין מקבלים גרים לימות המשיח וכו', אבל

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג' תקע"ד - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

המחלקת והמניעות הוא יותר מדאי שקשה לסבלו וקשה מאד לשום נפש מישראל להתקרב לצדיקי אמת ולדרכיהם הקדושים מגדל עצם המחלקת והמניעות בלי שעור ועתה מה נעשה אבינו שבשמים אדון כל מלא רחמים יודע תעלומות צופה נסתרות, בוחן כליות ולב רחם עלינו ועל כל ישראל והקל המחלקת והשקט הריב, ותמשיך שלום בעולם כי בצוק העתים הללו, אפילו אם (יהיה שלום) בעת השלום גדול, עדין רבו המניעות על כל אחד ואחד בלי שעור ובדאי כל ימי הגלות צריך כל אחד ואחד להתקרב אל האמת מתוך יסורים ומניעות, אפילו אם יהיה שלום בעולם:

תתשלט: רחם עלינו מלא רחמים ועשה את אשר בחקיה גלף ואת משפטיה [ומצותיה] נשמר, וגלה האמת בעולם מהרה יפירו וידעו כל באי עולם את אור הנפלא והנורא שאתה מאיר בעולם על ידי הצדיקי אמת שבכל דור ודור מיום מתן תורה עד (היום) הדור הזה ובפרט אור האמת של הצדיקי אמת שבדורות הללו שאנו צריכים להתקרב אליהם ולילך בדרכיהם כדי לשוב אליה ולהפיר אותה באמת "שלח אורך ואמתך הטה ינחוני, יביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך הורני ה' דרכך אהלך באמתך, יחד לבבי ליראה שמך" כי אתה אלקים אמת ודברך אמת וקיים לעד, ובדאי תגמר הכל כרצונך רחם על עמך ישראל אשר בהם בחרת, ומהר לגלות האמת למען תציל ותשמר כפה וכפה נפשות ישראל מפה שאתה צריך להצילם ולשמרם ובפרט לשמרם מפח יוקשים מהרשות והמכמורות שפרשו עתה הכופרים והאפיקורסים על נערי בני ישראל על ידי בתי חנוכה הרעה "תן להם כפועלם וכרע מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם, השב גמולם להם", והצל ושמר נפשות עמך בית ישראל שלא ילכדו ברשתם ובמצודתם רחם

עֲלֵינוּ בְּזִכּוֹת אֲבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, וְגִלָּה הָאֵמֶת בְּעוֹלָם
מִהָרָה שְׂיִזְכּוּ כָּל בָּאֵי עוֹלָם לִידַע אֲמִתַּת הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשִׁים וְרוֹם
מֵעֶלְת תִּקְפָּם וְגִדְלָתָם, וְגִדְל עֵצָם כַּחַם לְהָשִׁיב כָּל בָּאֵי עוֹלָם אֵלֶיךָ:

תַּתְּשֵׁם: רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֵךְ, לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה
וְלֹא לָנוּ רְאֵה עֲמִידַתְנוּ דְּלִים וְרָקִים מִתְרַצֶּה בְּרַחֲמִים וּמִתְפַּיִם
בְּתַחֲנוּנֵים הַתְרַצֶּה וְהַתְפַּיִם לְדוֹר עָנִי כִּי אֵין עוֹזֵר רְאֵה "כִּי אֲזַלְת
יָד וְאַפָּם עָצוּר וְעָזוּב", וְאַתָּה הַבְּטַחְתָּנוּ כִּי אֵין דוֹר יְתוֹם, וּבּוֹדֵאֵי
גַם עִתָּה נִמְצָאִים צְדִיקִים הַמְּאִירִים לְאָרֶץ וְלַדָּרִים עֲלֶיךָ, אֲשֶׁר יֵשׁ
לָהֶם כַּח לְהָשִׁיב כָּל (יִשְׂרָאֵל) הָעוֹלָם אֵלֶיךָ, אֲבָל בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים
נִעְלָמוּ מֵעֵינֵינוּ וּכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ שְׁנֵזֻכָּה לְהַתְגַּבֵּר בְּכָל עֵז לְשִׁבֵר כָּל
הַמְּנִיעוֹת וּלְהַתְקַרֵּב לְצְדִיקִים וְלִירְאִים אֲמִתִּים וּלְכָל הַנְּלוּיִם
אֵלֶיךָ וְנִזְכָּה לִינֵק וְלִשְׂאֵב מִמַּעֲיָנֵי חַכְמָתָם וּלְקַבֵּל עִמְקוֹת
עֲצוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשׁוֹת וְהָאֲמִתִּיוֹת, בְּאִפְּן שְׁנֵזֻכָּה לְהַתְקַרֵּב אֵלֶיךָ
בְּאֵמֶת מֵעִתָּה וְעַד עוֹלָם "יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ
ה' צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי", עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:

תְּפִלָּה קַמ תַּשְׁמַח: {מיוסד ע"פ תורה רל"ה} "תִּמְךָ אֲשׁוּרֵי
בְּמַעַגְלוֹתֶיךָ בֵּל נְמוּטוֹ פְּעָמַי" רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם
שְׂמַרְנֵי וְהַצִּילְנֵי שְׁלֵא אֶפְגָּם לְעוֹלָם בְּשִׂמְחַת יוֹם טוֹב קִדְשׁ זִכְנֵי
לְשִׂמְחָה בְּשִׂמְחָה וְחִדּוּהַ גְּדוּלָּה בְּכָל רֶגֶל וְרֶגֶל מוֹעֲדֵי ה' מִקְרָאֵי קִדְשׁ,
וְאִזְכָּה לְקַיִם מִצְוֹת "וְשִׂמְחַת בְּחֻגֶךָ" בְּשִׂלְמוֹת בְּכָל פְּרֻטְיָה
וְדְקָדוּקְיָה וְתַרְי"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִים בָּהּ שְׂמַרְהָ נִפְשֵׁי וְהַצִּילְנֵי מִבְּזוּי
הַמוֹעֲדוֹת רַחֵם עָלֵי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְשְׂמַרְנֵי וְהַצִּילְנֵי שְׁלֵא אֶהְיֶה
חַם וְשְׁלוֹם בְּכָל הַמְּבִיָּה אֶת הַמוֹעֲדוֹת שְׂאִין לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא
וְנִחְשָׁב כְּאֵלוֹ עוֹבֵד עַבְדָּה זָרָה הַצִּילְנֵי מִבוֹשׁוֹת וְחִרְפוֹת הַבָּאִים

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תקעו - צמח מורה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכות שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

עַל פְּנֵים בְּזוּי הַמוֹעֵדוֹת חֵם וְשָׁלוֹם וְתִהְיֶה עִמִּי תָמִיד וְתִשְׁמְרֵנִי
וְתִצִּילֵנִי לְבַל תִּמְעַד אֲשׁוּרֵי, וְאַל תִּתֵּן לַמוֹט רַגְלִי, שְׁלֹא אֶמְעַד וְלֹא
אֶחְלִיק אֶת עַצְמִי וְלֹא אֶפְלֵ לְעוֹלָם לֹא בְּגַשְׁמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחָנִיּוֹת וְלֹא
יִשְׁמְחוּ בְּנֵי אָדָם בְּתַקְלָתִי חֵם וְשָׁלוֹם, וְלֹא יִשְׁחָקוּ מִמְּנֵי הָקָם "עַל
סֵלַע רַגְלִי כּוֹזֵן אֲשָׁרִי" חֲזַקְנִי וְאַמְצָנִי בְּדַרְכֶיךָ הַנִּפְלְאִים, בְּאִפְּן
שְׁאֵזְכָּה תָמִיד לְשִׂמְחַת הָרַגְלִים וְהַמוֹעֵדִים בְּשִׁלְמוֹת "הָאִירָה פָּנֶיךָ
עַל עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחֶסֶדְךָ", שְׁאֵזְכָּה בְּכָל רֶגֶל וְרֶגֶל לְשִׂמְחָה וְלִגְלִל
בְּכָל כַּחֲסִי וְלְהַרְגִישׁ שִׂמְחַת יוֹם טוֹב בְּלִבִּי: